

jeg har Magten. Jeg agter kun at udføre, hvad jeg anser for ret og rigtigt i det enkelte givne Tilfælde.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke kunde tiltræde hans Forslag om, at alle Hestene til Hærens Brug, ogsaa til Rytteriet, fremtidig skulde købes her i Landet. Nej, det kan jeg ikke, og jeg beder det ærede Medlem om at tage sit Forslag tilbage. Jeg kan ikke forpligte mig til at købe alle Hestene her i Landet, naar vi ikke kunne faa de Heste her, som Rytteriet anser det for nødvendigt at have. Jeg gør, hvad jeg kan, for at fremhjelpe Hjemmeavl, støtter paa bedste Maade de Foreninger, der have det til Øjemed, men jeg maa bestemt fraraade at vedtage et Forbud mod at indkøbe fremmede Heste til Hæren. Det ærede Medlem oplæste en Del Udtalelser af mig, den Gang da jeg som Folketingsmand for Assens stod henne paa min Plads og talte om dette Spørgsmaal. Jeg vedkender mig disse Ord, og naar det ærede Medlem bad Konseilspræsidenten om at forhandle med Forsvarsministeren om denne Sag, skal jeg sige, at de to ere gode Venner og staa i en nøje og inderlig Forbindelse med hinanden. Jeg skal selvfølgelig baade i min Egenskab af Konseilspræsident og som Forsvarsminister sørge for at faa den bedst mulige Ordning af Remonteringen. Men det er jo ikke noget, der kan ske lige straks. Jeg maa forbeholde mig Tid til at sætte mig grundigt ind i disse Forhold og overveje, hvilke Veje man skal gaa. Er det saaledes for dyrt at holde Depotet i Kolding, saa maa man nedlægge det, hvis man finder det forsvarligt at gøre det. Men det blev jo i sin Tid oprettet netop for at fremhjelpe Hjemmeavl. Det var Meningen og er Meningen. Viser det sig at være meget for dyrt, nu ja, saa maa man købe Heste andetsteds. Det maa Lovgivningsmagten om. Men at forbyde mig som Forsvarsminister at lade Remontekommissionen rekrutere Hærens Hestebestand paa bedste Maade, baade ved Køb af indenlandske og af udenlandske Heste, det maa de Herrer ikke, thi det kan jeg ikke tage imod.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom yderligere ind paa Spørgsmaalet om, hvad der skete i Nyborg. Det har jeg givet min Forklaring om i Gaar, og det skal jeg ikke nu komme yderligere ind paa. Premierløjtnant Dederding har faaet en Tilrettevisning baade af Krigsretten og Overkrigsretten, og dermed er den Sag afgjort.

Men, siger det ærede Medlem, Oberstløjtnant Palsdorff har ingen Tilrettevisning faaet. Deri tager det ærede Medlem fejl. Ikke blot sagde jeg her i Gaar, at jeg ikke billigede hans Adfærd, men jeg har udstedt en Rundskrivelse til de vedkommende Befalingsmænd og deri tilkendegivet, at han har handlet udenfor den Kompetence, som jeg mener, at han har Ret til at handle efter, idet Forskrifterne for Hæren, som jeg nævned i Gaar, ere givne ved tidligere Afgørelser, og de gaa ud paa, at det er kun, naar Politiet kalder paa Militærets Bistand, at det har Ret til at yde en saadan. Kun har det Ret og Pligt til at holde Pladsen i visse Alens Afstand fra det Sted, hvor Vagten og Vagtmandskabet opholder sig, ryddelig. Men Forholdet i Nyborg var det, at der var flere Hundrede Mennesker, der i Timevis stod paa Gaden og hujede og peb og vrælede og brugte Ukvemsord og Trusler mod vedkommende Premierløjtnant, og det er dette, der har foranlediget den vedkommende til at mene, at han ogsaa havde Ret til at være med til at bringe Orden til Veje paa Gaden og gøre den passabel.

Endnu skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen). Han interesserer sig jo levende for Flytningen af Krudttaarnene paa Christianshavn. Det ærede Medlem mente, at jeg var kommen i Modstrid med mig selv, idet jeg i Fjor under Finanslovens første Behandling havde udtalt, at Flytningen af Krudttaarnene vilde koste mellem 1 og 2 Mill. Kr., men nu viser det sig imidlertid i den Skrivelse, jeg har tilsendt Finansudvalget under 6. December f. A., at den Kommission, der har haft med denne Sag at gøre, er kommen til det Resultat, at Flytningen kun vil koste mellem 400,000 og 800,000 Kr. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at der kun er en tilsyneladende Uoverensstemmelse mellem disse to Tal, alene af den Grund, at det er to forskellige Spørgsmaal, der ere rejste. Den nævnte Udgift af mellem 400,000 og 800,000 Kr. vedrører kun Spørgsmaalet om Flytningen af Krudttaarnene paa den saakaldte Krudttaarnsvej. Men naar Talen er om Flytningen af samtlige Krudttaarne, baade dem, der ligge under Hæren, og dem, der ligge under Marinen, dem, der ere installerede paa Christianshavns Vold m. m., saa vil Flytningen andrage mellem 1 og 2 Mill. Kr. Det ærede Medlem kan saaledes se, at der slet ingen Uoverensstemmelse er. Jeg kan saa godt forstaa, at Amagerne og Christianshav-